

(16) ਦੀ ਰੀਡਰਜਿਨ ਵੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਪੋਸਟ 1 ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਸਥਿਤੀ ਹੈ। ਸਾਬਤ ਯੋਗਤਾ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 5 ਨੇ ਤਜਰਬੇ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਲਈ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਖੋਜ ਅਨੁਭਵ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ "ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ, ਵਿਦਿਅਕ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ, ਨਵੇਂ ਕੋਰਸਾਂ ਦੇ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਅਤੇ ਪਾਠਕ੍ਰਮ" ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਸੁਝਾਅ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ, ਜੋ ਕੋਈ ਹੈ, ਦਾ ਕਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਵਿਦਿਅਕ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਕੋਰਸ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਆਦਿ।

(17) ਇੱਕ ਹੋਰ ਤੱਥ ਜਿਸਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਅਧਿਆਪਨ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਖੋਜ ਦਾ ਅੱਠ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਤਜਰਬਾ" ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਯੋਗ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪਾਠਕ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ "ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਕਲਾਸਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਦਾ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦਾ ਤਜਰਬਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।" ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਅਧਿਆਪਨ ਦਾ ਕੁਝ ਤਜਰਬਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 5 ਕੋਲ ਇੱਕ ਦਿਨ ਦਾ ਅਧਿਆਪਨ ਦਾ ਤਜਰਬਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਝੂਠਾ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਉੱਪਰ, the? ਰਿੱਟ 0 ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 5 ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਇੰਜਨੀਅਰਿੰਗ ਵਿੱਚ ਰੀਡਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਆਰਡਰ ਦੀ ਕਾਪੀ ਮਿਲਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਲਾਗਤਾਂ ਦਾ ਵੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ 5000 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

R.N.R.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ

ਅੱਗੇ ਕੇ. ਸ਼੍ਰੀਧਰਨ, ਸੀਜੇਐਨਕੇ ਸੋਢੀ ਅਤੇ ਸਵਤੰਤਰ ਕੁਮਾਰ, ਜੇ.ਜੇ
ਵਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

97 ਵਿੱਚ CWP 10526

4 ਸਤੰਬਰ, 1997

ਹੋਮਿਓਪੈਥੀ ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਂਸਲ ਐਕਟ, 1973-ਐਸ.ਐਸ. 19, 20 ਅਤੇ 33- ਹੋਮਿਓਪੈਥੀ (ਗਰੇਡਡ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ) ਬੀ.ਐੱਚ.ਐੱਮ.ਐੱਸ. ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼, 1983- ਹੋਮਿਓਪੈਥੀ (ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ) ਬੀ.ਐੱਚ.ਐੱਮ.ਐੱਸ. ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼, 1983- ਹੋਮਿਓਪੈਥੀ (ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੋਰਸ) ਡੀ.ਐੱਚ.ਐੱਮ.ਐੱਸ. ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼, 1983- ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਹੋਮਿਓਪੈਥੀ ਸਟੈਂਡਰਡਜ਼, ਐੱਮ. ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਐਕਟ, 1965 - ਐੱਸ. 20, 21 ਅਤੇ 21-ਏ — ਪੰਜਾਬ ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ (ਜਨਰਲ) ਨਿਯਮ, 1973-ਪੰਜਾਬ ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ (ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਮਾਨਤਾ) ਨਿਯਮ, 1974—ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 — ਕਲਾਵਾਂ 226 ਅਤੇ 254 ਸੂਚੀ I, 7 ਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਐਂਟਰੀ 66, ਸੂਚੀ III 7 ਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਐਂਟਰੀ 25—ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ, ਅਬੋਹਰ ਨੇ ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਮੈਡੀਸਨ ਐਂਡ ਸਰਜਰੀ (DHMS) ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ ਡਿਪਲੋਮਾ (DHMS) ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਮੰਗਣ ਵਾਲਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਸਾਲ ਦਾ ਕੋਰਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਸੈਸ਼ਨ 1996-97 ਤੋਂ ਅਪਗ੍ਰੇਡ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਂਦਰੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ - ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ/ਬਰੋਸ਼ਰ/ਵਿਗਿਆਪਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ 'ਕਨਵਰਜ਼ਨ' ਦੀ ਪਰਿਵਰਤਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਮੰਗਦੇ ਹਨ ਰਾਜ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ-ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਕਾਲਜ ਦੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸੈਸ਼ਨ 1996-97 ਤੋਂ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪਗ੍ਰੇਡ ਕਰਨ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਅਪਗ੍ਰੇਡ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ- ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਵਿੱਚ ਕਾਲਜ ਦਾ ਸਟੈਂਡ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ—ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੰਦਭਾਗੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਮੁੜ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਰੁਖ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਨਤਾ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਵਫ਼ੇਰੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ। ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਧੂ 1750 ਘੰਟਿਆਂ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੂਰੀ ਕਰੋ ਅਤੇ 40:30:30 ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਕਾਲਜ, ਰਾਜ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਫੀਸ ਆਦਿ ਦੇ ਵਾਧੂ ਖਰਚੇ; ਰਾਜ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਪਰਿਸ਼ਦ ਨੂੰ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਲਈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਵਾਂ ਕੌਂਸਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਜਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਓਵਰਲੈਪਿੰਗ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਡੂੰਘੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਬੰਧਤ ਕੌਂਸਲਾਂ ਲਈ ਕੰਮਕਾਜ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਇਕਸਾਰ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਅਤੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਵੱਲ ਵਧੇਰੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਡਾਕਟਰੀ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਮਾਨਤਾ, ਅਤੇ ਡਾਕਟਰੀ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ 'ਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ। ਰਾਜ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਨਿਰੀਖਣ ਅਤੇ ਕੰਮਕਾਜ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਚਿੰਤਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਕਤ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ I ਦੇ ਪੈਰਾ 2 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਾਖਲਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਦਾ ਆਯੋਜਨ।

(ਪਰਾ 27)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਨਿਯਮਿਤ ਕਰਨ ਜਾਂ

ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਜਾਂ ਸੌਂਪਦਾ ਹੈ। ਕੇਂਦਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਂਸਲ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਮਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਹੋਮਿਓਪੈਥੀ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਆਪਕ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਨੁਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਐਕਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਧੇਰੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼, ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਦਾਇਰੇ ਦੀ ਹੈ।

(ਪਰਾ 31)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕਾਲਜ ਕੋਲ ਉਕਤ ਨੋਟ ਨੂੰ ਬਰੋਸ਼ਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਪਰ ਨੋਟ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਵੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਉਕਤ ਨੋਟ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਕਾਲਜ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਫੀਸ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੈਟਰਲ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ ਬਾਰੇ ਕਾਲਜ ਦਾ ਨੈਤਿਕ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਸੀ।

(ਪਰਾ 35)

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਸਟੇਟ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਸਟੈਂਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬੁਨਿਆਦੀ ਕਮੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ 6f ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਡੀਐਚਐਮਐਸ ਤੋਂ ਬੀਐਚਐਮਐਸ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਡਿਗਰੀ ਜਾਂ ਗ੍ਰੈਡਡ ਡਿਗਰੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ। ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਨਾ ਤਾਂ ਰਾਜ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਅਜਿਹੇ ਕੋਰਸਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਨਿਯਮ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਪੱਕੇ ਸਟੈਂਡ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਵੇਂ ਕੋਰਸ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਹਨ, ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਜਿਹੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੇ ਧਰਮ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੋਲ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਮੁਹਾਰਤ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਟ੍ਰਿਸਟੀਕੋਣ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਂਸਲ ਵਰਗੀ ਮਾਹਰ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੋਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਸਕੋਰ 'ਤੇ ਵੀ ਦੋਵਾਂ ਕੌਂਸਲਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਵਿਵਾਦ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਾਲਜ ਨੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਜ਼ਿਮਿੰਦਾਰਾਨਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਰੋਸ਼ਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੋਟ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਕੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਾਲਜ ਕੋਲ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਵੀ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕੌਂਸਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਇਜਾਜ਼ਤਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜੁਲਾਈ, 1997 ਨੂੰ ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇਜਾਜ਼ਤਾਂ ਵਜੋਂ ਕਾਲਜ ਦੁਆਰਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੇ ਧਰਮ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਨੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸੇ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਕਾਲਜ ਦੇ ਇਸ ਸਟੈਂਡ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਾਲਜ ਦੀ ਬਹੁਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਗਲਤੀ ਹੈ।

(ਪਰਾ 36)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ (i) ਹੋਮਿਓਪੈਥੀ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਲਈ ਸਾਰੇ ਦਾਖਲੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸਬੰਧਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਹੋਣਗੇ;

- (i) ਕੇਂਦਰੀ ਪਰਿਸ਼ਦ ਅਤੇ ਰਾਜ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਨੂੰ ਅੱਜ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਕਾਲਜ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੁਰੰਤ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀਆਂ/ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਰੀਖਣ ਰਿਪੋਰਟ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ;
- (ii) ਅਜਿਹੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ 'ਤੇ ਦੋਵੇਂ ਕੌਂਸਲਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਿਰੀਖਣ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਘਾਟ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰ ਸਮਾਂ ਦੇਣ ਦੇ ਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨਗੀਆਂ। ਟੀਮਾਂ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੀਆਂ ਹਨ;
- (iii) ਜੇਕਰ ਕਾਉਂਸਿਲ ਰਿਪੋਰਟਾਂ (ਰਿਪੋਰਟਾਂ) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਨਿਰੀਖਣ ਟੀਮ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕੁਝ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਮਹੀਨਾ ਪਹਿਲਾਂ। ਕਾਲਜ ਦੀ ਮੁੜ-ਮੁਆਇਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੌਂਸਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰੇਗੀ। ਅਗਲੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸੈਸ਼ਨ 1998-99 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਾਲਜ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।
- (iv) ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਨੂੰ ਆਮ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਂਸਲਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਮੀਟਿੰਗ ਕਰਨ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ, ਹਰਿਆਣਾ ਅਤੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਾਲਜਾਂ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਸਮਾਂ-ਸਾਰਣੀ ਤੈਅ ਕਰਨ। ਯੂਟੀ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਕਾਲਜ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਅਸਥਾਈ ਮਾਨਤਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਕੌਂਸਲਾਂ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਸਰਕਾਰਾਂ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਗੀਆਂ ਕਿ ਸਾਰੇ ਕਾਲਜਾਂ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸਥਾਈ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ/ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ/ਇੰਟਰਵਿਊ/ਦਾਖਲੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ, ਹਰਿਆਣਾ ਅਤੇ ਯੂਟੀ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਕਾਲਜਾਂ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸਾਂ ਲਈ;
- (v) ਕਾਲਜ ਦੇ ਕੋਰਸ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਥਾਈ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਕੌਂਸਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ;
- (vi) ਜਿੱਥੇ-ਕਦੇ ਵੀ ਸਬੰਧਤ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਮਿਓਪੈਥੀ ਕਾਲਜ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ, ਮਾਨਤਾ ਜਾਂ ਮਾਨਤਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕਾਲਜ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮਾਹਿਰਾਂ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ। ਕੌਂਸਿਲ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਅਜਿਹੇ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਹੋਮਿਓਪੈਥੀ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕੌਂਸਲ (ਕਾਂ) ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਏਗੀ, ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰ ਰਹੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਤਾਲਮੇਲ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੇਂ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇਗੀ। ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ, ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਕਾਲਜਾਂ, ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਜਾਂ ਬੋਰਡ ਨੂੰ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸਨੂੰ ਸੰਭਵ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾਰੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ;
- (vii) ਕੌਂਸਲ ਉਕਤ ਕਾਲਜ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਦਾਖਲੇ ਦੇਣ ਤੋਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮਨਾਹੀ ਕਰੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਲੋੜੀਂਦਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚਾ ਮੁਹੱਈਆ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾ

ਦਿੰਦਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਕੌਸਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਕਾਲਜਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਿਆਦ ਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਅਤੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(ਪੰ: ੪੯)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਇਹ ਉਮੀਦ ਗੈਰਵਾਜ਼ਬ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ "ਵਾਜ਼ਬ ਉਮੀਦ" ਦੇ ਨਿਪਟਾਏ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ-ਸਹੀ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਅਜੀਬ ਮੋਟੇਜ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੋਚਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਬਰਾਬਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਸੰਤੁਲਿਤ ਕਰਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਕੁਇਟੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ ਪਰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਕੁਇਟੀ ਵਿਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਬਲਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਕੁਇਟੀ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਹ ਕਨੂੰਨ ਦਾ ਨਿਬੇੜਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਇਕੁਇਟੀ ਕਦੇ ਵੀ ਝਗੜੇ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਿੱਥੇ ਇਕੁਇਟੀ ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਕੁਇਟੀ ਦੇ ਮੂਲ ਸਿਧਾਂਤ 'ਏਕੁਮ ਐਟ ਬੋਨਮ ਐਸਟ ਲੈਕਸ ਲੈਗਮ' ਤੋਂ ਸਹਾਇਤਾ ਲੈਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ।

(ਪੰ: ੫੩)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ, ਅਸੀਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਰੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਲਜ ਦੁਆਰਾ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਅਧਿਐਨ ਦੇ 1750 ਘੰਟੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ 1750 ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਪੂਰਾ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ 'ਤੇ ਬਿਤਾਇਆ ਗਿਆ ਸਮਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਇਮਤਿਹਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਾਲ ਲਈ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਏਗਾ। ਅਸੀਂ ਸਟੇਟ ਕੌਸਲ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਧਿਐਨ ਦੇ 1750 ਘੰਟਿਆਂ ਦੀ ਇਸ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਹੈ। ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੋਰਸ. ਕੌਸਲ ਅੱਜ ਤੋਂ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਲਵੇਗੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਬਾਰੇ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੂਚਿਤ ਕਰੇਗੀ।

(ਪੰ: ੫੫)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸੀ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਾਰੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੀ ਸਹੀ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਤਿੰਨ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰੇਡਡ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਪਹਿਲਾ, ਇਸ ਨਾਲ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਕਸੂਰ ਨਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਦੋ ਸਾਲ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ; ਦੂਸਰਾ, ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਇਸ ਵਾਧੂ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਾਖਲਾ ਫੀਸ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਗ੍ਰੇਡਡ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਲਈ 50,000 ਖਰਚੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੋ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ, ਤੀਜਾ, ਇਹ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਕੋਦਰੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਕੋਸਲਾਂ ਦਾ ਸਾਂਝਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਭਾਰਤ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੋਰਸ ਬੰਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਕਾਲਜਾਂ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਜਾਣ। . '

(ਪੰ: ੫੮)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਨਿਆਂਪੂਰਨ, ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ (ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਿਆਦ, 1750 ਘੰਟਿਆਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ) ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਖਰਚਾ ਕਾਲਜ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਣ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕ੍ਰਮਵਾਰ 40:30:30 ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਸਟੇਟ ਕੋਸਲ ਅਤੇ ਕੋਦਰੀ ਕੋਸਲ। ਰਾਜ ਅਤੇ ਕੋਦਰੀ ਕੋਸਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੋਸਲਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ/ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਵਸੂਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਚਾਹੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰੁਤਬਾ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਅਜਿਹੀ ਵਸੂਲੀ ਅੱਜ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਗਲਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਜਾਂਚ ਸਕੱਤਰ/ਐਡੀਲ ਦੇ ਰੋਕ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਬੰਧਤ ਸਰਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਕੱਤਰ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਕੋਸਲਾਂ ਰਾਜ ਅਤੇ ਕੋਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਹਨ।

(ਪੰ: ੬੧)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਵਾਧੂ ਮਿਆਦ ਲਈ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨਗੇ (ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪੇਸ਼ੇਵਰ 18 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ 1750 ਘੰਟੇ ਵਾਧੂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ (ਜੋ ਕਿ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ)) ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੋਰਸ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੋ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ) ਅਤੇ ਉਹ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਇਸ ਵਾਧੂ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਦੇਣ ਯੋਗ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟਿਊਸ਼ਨ ਫੀਸ ਜਾਂ ਹੋਰ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ।

(ਪੰ: ੬੨)

ਕੇਐਸ ਡਡਵਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਨਾਲ:

ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਰਾਕੇਸ਼ ਭਾਟੀਆ ਅਤੇ ਬਲਰਾਮ ਸਿੰਘ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸਨ

ਬੀ.ਐਸ. ਗੁਲਿਆਨੀ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 5 ਅਤੇ 6 ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਸੰਦੀਪ ਖੁੰਗਰ, ਨੰਬਰ 4 ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ.

ਵੀਕੇ ਜਿੰਦਲ, ਨੰਬਰ 3 ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ.

ਅਰੁਣ ਨਹਿਰਾ, ਨਾਲ ਐਡਵੋਕੇਟ:

ਐਸਐਮਐਸ ਪਸਰੀਚਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ

ਜੀ.ਕੇ ਚਤਰਥ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਨਾਲ

ਅਨੂ ਚਤਰਥ, ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਹੇਮੰਤ ਗੁਪਤਾ, ਐਡੀ. ਨਾਲ ਏ.ਜੀ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਲਈ ਏ.ਏ.ਜੀ.

ਨਿਰਣਾ

ਸਵਤੰਤਰ ਕੁਮਾਰ, ਜੇ.

(1) ਸੈਟਰਲ ਕੋਸਲ ਆਫ ਹੋਮਿਓਪੈਥੀ, ਕੋਸਲ ਆਫ ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਸਿਸਟਮ ਆਫ ਮੈਡੀਸਨ, ਪੰਜਾਬ ਵਰਗੀਆਂ ਚਮਕਦਾਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਬੇਰੁਖੀ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਕਾਰਨ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਵਿਗਾੜ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੋਮਿਓਪੈਥੀ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਡਿਗਰੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ

ਵਾਲੀਆਂ ਰਾਜ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਇਕਸੁਰਤਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ, ਸਹਿਯੋਗ ਅਤੇ ਤਾਲਮੇਲ ਦੀ ਘਾਟ ਅਤੇ ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ, ਅਬੋਹਰ ਦੁਆਰਾ ਗਲਤ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ, ਇੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਸਮੇਤ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨਾਲ ਗੰਭੀਰ ਪੱਖਪਾਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੀ ਹੈ। ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਦੇ ਰਵੱਈਏ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੋਮਿਓਪੈਥੀ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋਸ਼ ਦੀ ਘਾਟ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਆਮ ਜਨਤਾ ਲਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਕੈਰੀਅਰ ਲਈ ਗੰਭੀਰ ਖਤਰਾ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।

(2) ਵਿਧਾਨਿਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਦੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ, ਮਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ, ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਨੈਤਿਕਤਾ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਮਿਆਰਾਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ, ਅਕਾਦਮਿਕ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਅਤੇ ਹੋਮਿਓਪੈਥੀ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਬਲਕਿ ਬਹੁਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਸ਼ਾਂ ਇਹਨਾਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਦੂਰਗਾਮੀ ਨਤੀਜੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਇੱਕ ਤੱਥ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਪੇਸ਼ੇ ਅਤੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਕੋਰਸਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੇਂਦਰੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ, ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਬੰਧਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਖੇਤਰ ਦੀ ਸਪੈਲਿੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀ ਨਾਜ਼ੁਕਤਾ ਨਾਲ ਜਾਣੂ ਹੋ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਂਝਾ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਖੇਤਰ ਹੈ। ਫਰਜ਼ ਅਤੇ ਫਰਜ਼।

(3) 'ਦਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ' ਮਿਤੀ 20 ਅਗਸਤ, 1996 ਵਿੱਚ ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ, ਅਬੋਹਰ ਨੇ ਇੱਕ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਮੈਡੀਸਨ ਅਤੇ ਸਰਜਰੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ ਡਿਪਲੋਮਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਬਿਨੈ ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ DHMS ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਖੇਪਤਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਨੋਟ ਜੋ ਕਿ ਵਰਤਮਾਨ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਾੜੇ ਸਿੱਟੇ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

ਦਾਖਲਾ ਨੋਟਿਸ (1996-97)

ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ, ਅਬੋਹਰ (ਸਥਾਪਿਤ-1975) (ਕੇਂਦਰੀ ਅਤੇ ਰਾਜ

ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਕੋਲੇਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ), ਹਨੂੰਮਾਨਗੜ੍ਹ ਰੋਡ, ਨੇੜੇ ਬਾਈਪਾਸ, ਅਬੋਹਰ।

ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰੋ. ਡੀ.ਐਚ.ਐਮ.ਐਸ. (ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਮੈਡੀਸਨ ਅਤੇ ਸਰਜਰੀ ਵਿੱਚ ਡਿਪਲੋਮਾ, ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਇੰਟਰਨਸ਼ਿਪ ਸਮੇਤ ਚਾਰ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦਾ ਡਿਪਲੋਮਾ) ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਮੰਗੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਜ਼ਰੂਰੀ ਯੋਗਤਾ:-

10+2 (ਮੈਡੀਕਲ) ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਬਰਾਬਰ। ਅਰਜ਼ੀ ਫਾਰਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ: 24 ਅਗਸਤ 1996। ਇੰਟਰਵਿਊ 26 ਅਗਸਤ, 1996 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 10 ਵਜੇ ਕਾਲਜ ਕੈਂਪਸ ਵਿਖੇ। ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ: 100/- ਕਾਊਂਟਰ 'ਤੇ, 115/- ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ। ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ: 19 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਾਲਜ ਕੰਪਲੈਕਸ।

* ਐਕਸ-ਰੇ ਪਲਾਂਟ ਨਾਲ ਲੈਸ 50 ਬਿਸਤਰਿਆਂ ਵਾਲਾ ਹਸਪਤਾਲ

* ਲੜਕੀਆਂ ਦਾ ਹੋਸਟਲ ਉਪਲਬਧ ਹੈ।

ਨੋਟ: ਸਾਡੀ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ DHMS ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਡਿਗਰੀ (DHMS) ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ CHSM ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੇਂਦਰੀ ਹੋਮਿਓਪੈਥੀ ਕੌਂਸਲ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਨੇ ਇਸ ਸੈਸ਼ਨ ਤੋਂ ਡਿਪਲੋਮਾ ਨੂੰ ਡਿਗਰੀ (BHMS) ਵਿੱਚ ਅਪਗ੍ਰੇਡ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ 12-16/91-CCM(Pt.-III)/1236 ਮਿਤੀ 14 ਮਈ, 1996 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਫੋਨ: 01634-20868, 61293, 61268। ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ।”

(4) ਉਪਰੋਕਤ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਅਤੇ ਨੋਟ ਜੋ ਕਿ ਬਰੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ

ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ 43The i43 ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ*ਦੂਜੇ ਦੇ ਵੱਡੇ ਨੰਬਰ 2 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ 24 ਅਗਸਤ, 1996 ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਇੰਟਰਵਿਊ 26 ਅਗਸਤ, 1996 ਨੂੰ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਫੀਸ 2000 ਰੁਪਏ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। 100. ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਤਿਹਾਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਨੋਟ ਤੋਂ ਅਤੇ ਬਰੋਸ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਛਾਪੇ ਗਏ ਨੋਟ ਤੋਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਸੈਟਰਲ ਕੌਸਲ ਆਫ ਹੋਮਿਓਪੈਥੀ ਨੇ ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਅਪਗ੍ਰੇਡ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਤੋਂ ਵੱਧ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ। ਪੱਤਰ ਮਿਤੀ 14 ਮਈ, 1996, ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੇ ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਬਰੋਸ਼ਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਭਾਰੀ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਡਿਗਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ। ਇਸਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮਈ 1997 ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ

ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਡਿਪਲੋਮਾ ਧਾਰਕ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦਾ ਡਿਗਰੀ ਕਾਲਜ ਦੀਆਂ ਸੀਟਾਂ 'ਤੇ ਤਰਜੀਹੀ ਦਾਅਵਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਨੂੰ ਵੀ 27 ਮਈ, 1997 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਬੰਧਤ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਵਿਵਸਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਧਰਮ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਅਨੁਸੂਚੀ P/5, ਜੋ ਕਿ ਹੋਮਿਓਪੈਥੀ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਦੁਆਰਾ ਹੋਮਿਓਪੈਥੀ ਦੇ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਦਾਖਲਾ ਨੋਟਿਸ ਹੈ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਦੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਸੀ। , ਅਬੋਹਰ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਲਜ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਸਪੈਕਟਸ/ਬਰੋਸ਼ਰ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੋਰਸ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ। ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

(5) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਕੇਂਦਰੀ ਹੋਮਿਓਪੈਥੀ ਕੌਸਲ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ, ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਬੰਧਤਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਸਲ, ਅਤੇ ਹੋਮਿਓਪੈਥੀ ਸਿਸਟਮ ਆਫ ਮੈਡੀਸਨ, ਪੰਜਾਬ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ, ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਸਟੇਟ ਕੌਸਲ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੇ ਵੱਖਰੇ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਹਰੇਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਲਏ ਹਨ ਜੋ ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਹਨ, ਪਰ ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹਨ। .

(6) ਦੋਵਾਂ ਕੌਸਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਗੈਰ-ਸਹਿਯੋਗੀ ਰਵੱਈਏ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਗੈਰ-ਸਹਿਯੋਗੀ ਰਵੱਈਏ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਕੌਸਲਾਂ ਦੇ ਚੇਅਰਪਰਸਨ/ਸਕੱਤਰਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ। ਕੁਝ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਲੋੜੀਂਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਐਕਸਪੋਰਟਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਰਾਜ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਸਲ ਦਾ ਸਟੈਂਡ

(7) ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਕਾਲਜ ਪਿਛਲੇ 20 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਡੀ.ਐਚ.ਐਮ.ਐਸ. ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਕਾਲਜ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕੇਂਦਰੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਕੌਸਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗਠਿਤ ਮਾਹਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਟੀਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਮਕਸਦ. ਕਾਲਜ ਸਟੇਟ ਕੌਂਸਲ ਕੋਲ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਗਸਤ, 1994 ਵਿੱਚ ਸਟੇਟ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਨਿਰੀਖਣ ਟੀਮ ਨੇ ਕਾਲਜ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਨਿਰੀਖਣ ਰਿਪੋਰਟ ਸੌਪੀ ਸੀ। ਜਿਸਦੀ ਕਾਪੀ ਅਨੁਬੰਧ R/4 ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਕਤ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਅੰਤਲਾ ਪੈਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

“ਨਿਰੀਖਣ ਟੀਮ ਦੀ ਪੱਕੀ ਰਾਏ ਹੈ, ਕਿ ਇਹ ਸੰਸਥਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਕੋਰਸ (ਬੀਐਚਐਮਐਸ ਅਤੇ ਗ੍ਰੈਡਡ ਬੀਐਚਐਮਐਸ) ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ:

- (a) ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਕਸਬੇ ਦੇ ਬਾਹਰਵਾਰ ਆਪਣੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ 100 ਬਿਸਤਰਿਆਂ ਵਾਲੇ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਨਾਲ ਪੇਂਡੂ ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਕੋਰਸ ਵਿਕਸਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।
- (b) ਸੰਸਥਾ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਸਬੇ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ 50 ਬਿਸਤਰਿਆਂ ਦਾ ਹਸਪਤਾਲ ਚਲਾ ਲਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ ਅਤੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਜਾਂਚ ਦੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਹਨ ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ।
- (c) ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਅਤੇ ਅਧਿਆਪਨ ਫੈਕਲਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਉਤਸ਼ਾਹੀ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋਮਿਓਪੈਥੀ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹਨ।
- (d) ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਸਾਧਨ ਭਰਪੂਰ, ਵਿੱਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਤੀਸ਼ੀਲ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਆਰ ਤੱਕ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਹਿਰਦ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਰਾਜ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਂਸਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੱਲਾਸ਼ੇਰੀ ਦੇਵੇ।
- (e) ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਸਰੀਰ ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਪੈਥੋਲੋਜੀ ਵਿਭਾਗ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਗੈਸ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਸਦਾ ਆਪਣਾ ਆਡੀਟੋਰੀਅਮ, ਅਖਾੜਾ ਅਤੇ ਕਾਲਜ ਹਾਰਬੋਰੀਅਮ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਕਲੀਨਿਕਲ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹਾਂ।” ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਮੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਟਿੱਪਣੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਟੇਟ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਨੇ, ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇ 10 ਮਈ, 1996 ਅਨੁਸੂਚੀ ਆਰ/2 ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਕਾਲਜ ਨੂੰ 1996-97 ਤੋਂ BHMS ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਅਤੇ ਗ੍ਰੈਡਡ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਸੈਸ਼ਨ। ਇਸ ਪੱਤਰ ਦਾ ਸੰਬੰਧਤ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“ਨੂੰ

ਰਜਿਸਟਰਾਰ,
ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਕੌਂਸਲ
ਦਵਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ, ਪੰਜਾਬ
ਐਸਸੀਓ ਨੰਬਰ 3027-28 ਸੈਕਟਰ 22-ਡੀ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ- 160 022।

ਉਪ: ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਦੀ ਮਾਨਤਾ।

ਸਰ,

ਤੁਹਾਡੇ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ CHSM-Pb/203, ਮਿਤੀ 18 ਜਨਵਰੀ, 1996 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਅਪਗ੍ਰੇਡ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ: ਅਬੋਹਰ। ਅਤੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨੂੰ 1996-97 ਸੈਸ਼ਨ

ਤੋਂ ਬੀ.ਐੱਚ.ਐੱਮ.ਐੱਸ. ਡਿਗਰੀ ਅਤੇ ਗ੍ਰੇਡਡ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ

- (1) ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਡਾਇਰੈਕਟ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ 50 (ਪੰਜਾਹ) ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਅਤੇ ਗ੍ਰੇਡਡ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ 30 ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਤੱਕ ਦਾਖਲੇ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰੇਗਾ;
- (2) ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ, ਅਬੋਹਰ ਸਿਰਫ ਡਾਇਰੈਕਟ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ 70 (ਸੱਤਰ) ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਅਤੇ ਗ੍ਰੇਡਡ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ 30 ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਤੱਕ ਦਾਖਲੇ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰੇਗਾ;
- (3) ਦੋਵੇਂ ਕਾਲਜਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਧਿਆਪਨ ਅਮਲੇ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨਗੇ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ- ਹੋਮਿਓਪੈਥੀ (ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮਿਆਰ) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼, 1983 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅਧਿਆਪਨ ਦਾ ਤਜਰਬਾ। ਕਾਲਜ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਅਧਿਆਪਨ ਅਮਲੇ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਡਾਕਟਰੀ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਹਨ ਜੋ ਹੋਮਿਓਪੈਥੀ ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਂਸਲ ਐਕਟ, 1973 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹਨ;
- (4) ਕਾਲਜ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਮਿਓਪੈਥੀ (ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮਿਆਰ) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼, 1983 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ 1:1 ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਬੈੱਡ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖੇਗਾ;

- (5) ਦੋਵੇਂ ਕਾਲਜ ਵਿਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨਗੇ। ਅਤੇ ਅਧਿਆਪਨ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਸਟਾਫ, ਸਾਜ਼ੋ-ਸਾਮਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜੁੜੇ ਹਸਪਤਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਓਪੀਡੀ ਅਤੇ ਆਈਪੀਡੀ;
- (6) ਦੋਵੇਂ ਕਾਲਜ ਨਵੀਨਤਮ ਐਡੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜ ਕੇ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਵਿੱਚ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨਗੇ;
- (7) ਦੋਵਾਂ ਕਾਲਜਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਗੇ ਕਿ ਗ੍ਰੈਡਡ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ 4 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਦੀ ਡਿਪਲੋਮਾ ਯੋਗਤਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਹ ਹੋਮਿਓਪੈਥੀ ਸੈਟਰਲ ਕੌਂਸਲ ਐਕਟ, 1973 ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ; (ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ, 1983 ਅਤੇ ਹੋਮਿਓਪੈਥੀ (ਗਰੇਡਡ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ, 1983।

XX   XX   XX   XX

ਇਸ ਲਈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਅਤੇ ਕਲਿਆਣ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ, ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਵਿੱਚ ਸੈਸ਼ਨ 1996-97 ਲਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਨਾ ਦੇਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

Sd/...

ਲਲਿਤ ਵਰਮਾ, ਸਕੱਤਰ ਡਾ.

(8) ਸੀ ਦ ਸੈਟਰਲ ਕੌਂਸਲ , - 19thsA 1996 ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਪੱਤਰ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਵੇਖੋ, "ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ (ਯੂ. ਟੀ.) ਵਿੱਚ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ।" ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ, ਹਨੂੰਮਾਨਗੜ੍ਹ ਰੋਡ, ਅਬੋਹਰ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਕੇਂਦਰੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਪਰਿਸ਼ਦ ਦੋਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਾਲਜ ਦਾ ਨਾਮ 16 ਮਈ, 1997 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਾਲਜਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੌਂਸਲ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਟੇਟ ਕਾਊਂਸਿਲ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 'ਪਰਿਵਰਤਨ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹੋਮਿਓਪੈਥੀ ਸੈਟਰਲ ਕੌਂਸਲ ਐਕਟ, 1973, ਜਿਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(9) 20 ਅਗਸਤ, 1996 ਨੂੰ gCollege1 hadaappearede Tribune ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨੋਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਨੋਟ ਉੱਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਪੱਤਰ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:-

“ਇਸ ਦਫ਼ਤਰ ਨੇ 10 ਮਈ, 1996 ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਮ ਨੰਬਰ ਦੇ ਪੱਤਰ *ਰਾਹੀਂ* ਬੀ.ਐੱਚ.ਐੱਮ.ਐੱਸ. ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ, ਅਬੋਹਰ ਨੂੰ ਅਪਗ੍ਰੇਡ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਡਿਪਲੋਮਾ ਨੂੰ ਡਿਗਰੀ ਵਿੱਚ ਅਪਗ੍ਰੇਡ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਵੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਡੇ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਮੈਡੀਕਲ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਡਾਕਟਰ ਐਸ.ਆਰ ਇਸਲਾਮ ਵੱਲੋਂ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਤਰਫ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਡਿਪਲੋਮਾ ਅਤੇ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਦਾ ਅਕਾਦਮਿਕ ਦਾਇਰੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਪੰਜ ਸਾਲ ਅਤੇ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾ ਪੇਸ਼ੇਵਰ 18 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੋਰਸ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਪੇਸ਼ੇਵਰ 12 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 20 ਅਗਸਤ, 1997 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਵਾਧੂ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 4 ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਅਤੇ ਇੱਕ ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅੰਤਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਹਿਸ ਦੌਰਾਨ ਸਾਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੋਰਸ ਕਰ ਰਹੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ ਇਮਤਿਹਾਨ ਦੇਣ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਤਿਆਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁੱਢ ਤੋਂ ਹੀ ਅਧਿਐਨ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਸਮਾਨ ਜਾਂ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦਾ ਵਧੇਰੇ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਵਿਸ਼ਾਲ ਦਾਇਰੇ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਵਿਹਾਰਕ ਗਿਆਨ ਉੱਚ ਪੱਧਰ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਈਆਂ ਦਵਾਈਆਂ ਦਾ ਘੇਰਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹੈ। ਬਤੌਰ ਡਿਪਲੋਮਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸਿਰਫ਼ 20 ਦਵਾਈਆਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਜਦਕਿ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ 70 ਦੇ ਕਰੀਬ ਦਵਾਈਆਂ ਪੜ੍ਹਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਲਈ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਕੁੱਲ ਘੰਟੇ 1750 ਘੰਟੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਇਹ 1280 ਘੰਟੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਕੌਂਸਲ ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਵਾਧੂ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਅਗਲੇਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਮਾਹਿਰਾਂ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜੇਕਰ ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੋਰਸ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪੇਸ਼ੇਵਰ।

ਕਾਲਜ ਦਾ ਸਟੈਂਡ

(10) ਕਾਲਜ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕਾਲਜ ਦਾ ਪੱਖ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਾਲਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਿਤੇ ਸਾਲ 1974-75 ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਇਹ ਡਿਪਲੋਮਾ ਇਨ ਹੋਮਿਓਪੈਥੀ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਾਲਜ ਪੂਰਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚਾ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੁਆਰਾ, 12 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1995 ਨੂੰ ਸਟੇਟ ਕਾਉਂਸਿਲ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਟੀਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਾਲਜ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ 10 ਮਈ, 1996 ਦੇ ਪੱਤਰ *ਰਾਹੀਂ*, ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਅਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਰਥ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਚੱਲ ਰਹੇ ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਕੌਂਸਲਾਂ ਨੇ ਨੀਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਰਾਜ ਭਰ ਵਿੱਚ ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੋਰਸ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। 10 ਮਈ, 1996 ਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਪੂਰਵ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਨੁਮਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਅੱਗੇ, ਸਟੇਟ ਕੌਂਸਲ ਨੇ 13/14 ਜੂਨ, 1997 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸੈਸ਼ਨ ਲਈ ਇੱਕ ਡਿਗਰੀ/ਗਰੇਡਿਡ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ

ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਕਤ ਪੱਤਰ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਕਾਪੀ ਆਰ.2/1 ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਹੈ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“ਤੁਹਾਡੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸੈਸ਼ਨ 1997-98 ਤੋਂ ਡਿਗਰੀ/ਗਰੇਡਿਡ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਕੇਂਦਰੀ ਹੋਮਿਓਪੈਥੀ ਕੌਂਸਲ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕੇਂਦਰੀ ਹੋਮਿਓਪੈਥੀ ਕੌਂਸਲ/ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਇਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਬਣਾਈਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।

3. ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਰਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇ ਹੋਰ ਰੂਪ-ਰੇਖਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਲਈ 21 ਜੂਨ, 1997 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 10 ਵਜੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।”

(11) ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਟੇਟ ਕੌਂਸਲ ਨੇ 21 ਜੁਲਾਈ, 1997 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਡੀਐਚਐਮਐਸ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਬੀਐਚਐਮਐਸ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਏਜੰਡਾ ਨੰਬਰ 32 ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਮਦ 'ਤੇ ਏਜੰਡਾ ਅਤੇ ਮਤਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“ਏਜੰਡਾ ਨੰਬਰ 32

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੇ ਸੈਸ਼ਨ 1996-97 ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ DHMS ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ,

ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਵੱਲੋਂ ਸਬੰਧਿਤ ਸਕੱਤਰ ਸਿਹਤ ਨਾਲ ਮਾਮਲਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਨੂੰ 31 ਜੁਲਾਈ ਤੱਕ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਮੁਕੰਮਲ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ ਚੇਅਰਪਰਸਨ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜੇ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਮਤਾ ਨੰ. 32

1996-97 ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਪੇਚੀਦਗੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ DHMS ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਯਤਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨਗੇ ਉਹ ਫੀਸਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਗੇ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਫੀਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਲਜ।”

ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ, ਕੇਂਦਰੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਕੌਂਸਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਇਜਾਜ਼ਤਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, 13 ਜੂਨ, 1996 ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨੂੰ ਅਪ-ਗ੍ਰੇਡ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਦੋ ਕਾਲਜਾਂ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ-ਕਾਲਜ ਦਾ ਨਾਮ ਕ੍ਰਮ ਨੰਬਰ 1 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ) ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਕਿ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਾਲਜਾਂ ਨੂੰ ਸਾਲ 1996-97 ਲਈ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਪੱਤਰ ਸੰਯੁਕਤ ਸਕੱਤਰ, ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਭਲਾਈ ਵਿਭਾਗ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵੱਲੋਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਰਾਜ ਪਰਿਸ਼ਦ ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਲਈ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਕੇਂਦਰੀ ਪਰਿਸ਼ਦ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ 24 ਜੁਲਾਈ, 1997 ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:-

“ਉਪ: ਪਿਛਲੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ DHMS ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਕੰਡੈਸਡ ਕੋਰਸ। ”

ਸਰ,

ਤੁਹਾਡੇ ਪੱਤਰ ਨੰ. CHSM-Pb/97/2136, ਮਿਤੀ 23 ਜੁਲਾਈ, 1997 ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਹੋਮਿਓਪੈਥੀ ਦੇ ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਅਪਗ੍ਰੇਡ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਸਾਲ 1997 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੈ। - 98, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਟੇਟ ਕੌਂਸਲ ਨੇ 21 ਜੁਲਾਈ, 1997 ਨੂੰ

ਹੋਈ ਆਪਣੀ ਮੀਟਿੰਗ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਵਿੱਚ ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੋਰਸ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਨਾ ਤਾਂ ਪੰਜਾਬ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਉਕਤ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਮਿੰਟਾਂ ਦੀ ਕਾਪੀ ਭੇਜੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਡਿਪਲੋਮਾ ਨੂੰ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਅਪਗ੍ਰੇਡ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੀ ਕਾਪੀ ਭੇਜੀ ਗਈ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਟੇਟ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਵੀ BHMS ਡਾਇਰੈਕਟ ਅਤੇ ਗ੍ਰੇਡਡ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸਾਂ ਲਈ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਲਜਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਨਹੀਂ ਭੇਜੇ ਹਨ।

(12) ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦੁਆਰਾ ਅੰਤਮ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 10 ਮਈ, 1996 ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ, ਰਾਜ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਹੀ ਸਮਝ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। ਕਾਲਜ ਵੱਲੋਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੌਂਸਲ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲਤਾ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਦੇਰੀ ਕਾਰਨ ਉਹ ਸਾਲ 1996-97 ਲਈ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। . ਸਾਨੂੰ ਅੱਗੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਾਲਜ ਲਈ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਲਈ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਾਲ 1997-98 ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਹੈ। ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟਬੰਦੀ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਕਾਰਜ ਹੈ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਕਾਲਜ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਾਲਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੋਈ ਗਲਤ ਬਿਆਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸਟੇਟ ਕੌਂਸਲ ਦਾ ਸਟੈਂਡ

(13) ਸਟੇਟ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਰਮ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਰਾਜ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦੁਆਰਾ ਫੋਰੈਸਟਿਡ ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਿਤੀ 31 ਜੁਲਾਈ, 1997 ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਬੀਐਚਐਮਐਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡੀਐਚਐਮਐਸ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ, - ਮਤਾ ਨੰਬਰ 32 ਦੁਆਰਾ। ਇਸ ਦੀ ਕਾਪੀ 23 ਜੁਲਾਈ, 1997 ਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਤੇ ਸਟੇਟ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਅਤੇ ਮਤੇ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਡੀਐਚਐਮਐਸ ਕੋਰਸ ਤੋਂ ਬੀਐਚਐਮਐਸ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਦੀ ਕੋਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪੂਰੇ ਜਵਾਬੀ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਾਲਜ ਨੇ ਕਿਸੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਇਹ ਜੂਨ, 1997 ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਰਸ ਦੇ ਅਪਗ੍ਰੇਡੇਸ਼ਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ 1997-98 ਤੋਂ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(14) ਇੱਥੇ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਮਾਹਿਰ, ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ, ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ, ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੋਰਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਚਿੰਗ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ, ਬਸਰਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਹੋਰ ਮਿਆਦ ਲਈ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਭਾਵ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, 18 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਅਕਾਦਮਿਕ ਕੋਰਸ ਜੋ ਕਿ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਦੋਵੇਂ ਕੌਂਸਲਾਂ ਨੇ ਆਪਾ ਵਿਰੋਧੀ ਅਤੇ ਅਸੰਗਤ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਹੈ।

(15) ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਨੇ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਇਮਾਰਤੀ ਢਾਂਚੇ, ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ

ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਵਾਧੂ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਕਾਲਜ ਨਾਲ 50 ਬਿਸਤਰਿਆਂ ਵਾਲਾ ਹਸਪਤਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

(16) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 13 ਜੂਨ, 1996 ਨੂੰ ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਨਾਲ ਡਿਗਰੀ ਅਤੇ ਗ੍ਰੈਡਡ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

(17) ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਸਹੀ ਪਰਿਪੇਖ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਅਸੀਂ ਕੋਦਰੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਐਕਟਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ। ਹੋਮਿਓਪੈਥੀ ਸੈਂਟਰਲ ਕੌਂਸਲ ਐਕਟ, 1973 ਭਾਰਤੀ ਦਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਹੋਮਿਓਪੈਥੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਕੋਦਰੀ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਚਾਰੇ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਦੇ ਸਹੀ ਵਾਧੇ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਗਠਿਤ ਸੰਸਦ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਮਿਓਪੈਥੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਲਈ ਵੱਖਰੀ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੋਮਿਓਪੈਥੀ ਲਈ ਕੋਦਰੀ ਕੌਂਸਲ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮੁੱਖ ਕੰਮ ਹੋਮਿਓਪੈਥੀ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਇੱਕਸਾਰ ਮਿਆਰ ਨੂੰ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਹੋਮਿਓਪੈਥੀ ਦੇ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਕਰਨਾ ਹੈ।

(18) ਕੋਦਰੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ 'ਦਾੜੀ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਇੱਕ ਬੋਰਡ, ਕੌਂਸਲ, ਐਗਜ਼ਾਮੀਨਿੰਗ ਬਾਡੀ ਜਾਂ ਹੋਮਿਓਪੈਥੀ ਦੀ ਫੈਕਲਟੀ (ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਾਮ ਨਾਲ) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਡੀਕਲ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੋਮਿਓਪੈਥੀ ਦੇ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ। ਐਕਟ, ਕੋਦਰੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਗਠਨ 'ਤੇ, ਐਕਟ ਦੇ ਚੈਪਟਰ-ਇਲ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੋਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮਾਨਤਾ ਮੈਡੀਕਲ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਹੋਰ ਮੈਡੀਕਲ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ, ਅਜਿਹੀ ਮਾਨਤਾ ਮਿਲਣ 'ਤੇ, ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਐਕਟ. ਕੋਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਰ ਬੋਰਡ. ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਜਾਂ ਮੈਡੀਕਲ ਸੰਸਥਾ ਜੋ ਇੱਕ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਡਾਕਟਰੀ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਕੋਦਰੀ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗੀ, ਜੋ ਕੋਦਰੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਐਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਕੋਰਸ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕੋਦਰੀ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਡੀਕਲ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਹੋਮਿਓਪੈਥੀ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਅਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ। ਅਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਡਾਕਟਰੀ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਮਾਨਤਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕੋਦਰੀ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ, ਹਸਪਤਾਲ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਡਾਕਟਰੀ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਮਝੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਜ਼ਿਟਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(19) ਧਾਰਾ 16 ਤੋਂ 18 ਦੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੋਦਰੀ ਕੌਂਸਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 18 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਤ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਕੋਦਰੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਅਜਿਹੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਾਂ ਮਹਿਮਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਖਲਾਈ ਜਾਂ ਇਮਤਿਹਾਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕੇਵਲ ਸਟਾਫ, ਸਾਜ਼ੋ-ਸਾਮਾਨ, ਰਿਹਾਇਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਹੂਲਤਾਂ ਆਦਿ ਸਮੇਤ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਮਿਆਰਾਂ ਦੀ ਉਚਿਤਤਾ ਬਾਰੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ।

(20) ਇਸ ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਕੋਦਰੀ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਨੂੰ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੋਮਿਓਪੈਥੀ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮਾਪਦੰਡ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ, ਬੋਰਡਾਂ ਜਾਂ ਮੈਡੀਕਲ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਡਾਕਟਰੀ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਦੀ ਸਕੀਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਡਾਕਟਰੀ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਹੋਮਿਓਪੈਥੀ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਇੱਕਸਾਰ ਮਿਆਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੋਦਰੀ ਕੌਂਸਲ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹੀਆਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਡਾਕਟਰੀ ਯੋਗਤਾਵਾਂ/ਡਿਗਰੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਆਇ-III ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਲਈ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਲਈ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਅਤੇ

ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ।

(21) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬੋਰਡ, ਮੈਡੀਕਲ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੁਆਰਾ ਪੜ੍ਹਾਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਲ ਮਾਨਤਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਸਟਾਫ, ਸਾਜ਼ੋ-ਸਾਮਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਹੂਲਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਸੰਸਥਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 9 ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਨਤਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।

(22) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਨਾਲ the Central ਕੌਂਸਲ, ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ:-

(23) ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਮੈਡੀਕਲ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਡਾਕਟਰੀ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਰਸ ਅਤੇ ਅਭਿਆਸ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਦੀ ਮਿਆਦ, ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮੁਹਾਰਤ ਦੇ ਮਿਆਰ*

(24) ਹੋਮਿਓਪੈਥੀ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਲਈ ਸਟਾਫ, ਸਾਜ਼ੋ-ਸਾਮਾਨ, ਰਿਹਾਇਸ਼, ਸਿਖਲਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੇ ਮਿਆਰ।

1

(1)(23) ਕੇਂਦਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਹੋਮਿਓਪੈਥੀ (ਗਰੇਡਿਡ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ) ਬੀਐਚਐਮਐਸ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ, 1983 ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਹੋਮਿਓਪੈਥੀ (ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ) BHMS ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ, 1983; ਹੋਮਿਓਪੈਥੀ (ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੋਰਸ) ਡੀਐਚਐਮਐਸ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ, 1983 ਅਤੇ ਹੋਮਿਓਪੈਥੀ (ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮਿਆਰ) ਨਿਯਮ, 1983।

(24) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਿਯਮ ਕਾਰਜ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ, ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਭਾਵ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(25) ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੇ (ਪੰਜਾਬ) ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਐਕਟ, 1965 ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਕੌਂਸਲ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਸੀਮਾਬੱਧ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਰਾਜ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨਿਭਾਉਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸਟੇਟ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਰਤੱਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰਿਸ਼ਦ ਇੰਨੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰੀਖਕਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰੇ। ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੰਸਪੈਕਟਰਾਂ ਨੂੰ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਜਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਮੁਆਇਨਾ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਚਲਾਏ ਗਏ ਅਧਿਐਨ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇ ਕੋਰਸਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮਾਮਲਾ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਕੌਂਸਲ ਇੰਸਪੈਕਟਰਾਂ ਤੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਮੰਗ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਅਤੇ 21-ਏ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ:-

"21. ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ-(1) ਕੌਂਸਲ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ-

- ਅਨੁਸੂਚੀ 1 ਦੇ ਪੈਰਾ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨਾ;
- ਸਿਖਲਾਈ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਇਮਤਿਹਾਨਾਂ ਦੇ ਕੋਰਸ ਦਾ ਨੁਸਖਾ ਦੇਣਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਆਲੀਫਾਈੰਗ ਇਮਤਿਹਾਨਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ; ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂ ਕਰਵਾਈਆਂ ਜਾਣ।

(2) ਕੁਆਲੀਫਾਈੰਗ ਇਮਤਿਹਾਨ 1 be3 ਹੋਮਿਓਪੈਥੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਿਪਲੋਮਾ, ਡਿਗਰੀ ਜਾਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ

ਕੌਂਸਲ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ (ਕਾਉਂਸਿਲ ਜਾਂ ਦੁਆਰਾ) ਇਹ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਆਯੋਜਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

XX

XX

XXI

21-ਏ. ਕੌਂਸਲ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕੰਮ-ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਕੌਂਸਲ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਜ ਇਹ ਹੋਣਗੇ:-

- (a) ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਇਮਤਿਹਾਨਾਂ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਕਰਨਾ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਇਮਤਿਹਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਟਾਫ਼ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨਾ, ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਫੀਸਾਂ, ਮਿਹਨਤਾਨੇ ਅਤੇ ਭੱਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ;

XX

X'X

XXX

ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 221 ਟੀ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) 0 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਲਈ ਮੁਹਾਰਤ ਦੇ ਢੁਕਵੇਂ ਮਿਆਰ ਅਤੇ ਗਵਰਨਿੰਗ ਬਾਡੀਜ਼ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਵੇਰਵੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਫਿੱਟ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(26) ਸੈਕਸ਼ਨ 22 ਵਿੱਚ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਨਾਮ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੌਂਸਲ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਲਈ ਮੁਹਾਰਤ ਦੇ ਢੁਕਵੇਂ ਮਿਆਰ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੀਜੇ ਕੌਂਸਲ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਪਰ ਸੀਮਤ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 53 ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਰਾਜ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸਲਾਹ ਅਤੇ ਪੂਰਵ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ 'ਦਿ ਪੰਜਾਬ ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰਜ਼ (ਜਨਰਲ) ਰੂਲਜ਼, 1973 ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਸੈਕਸ਼ਨ 54 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੰਜਾਬ ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰਜ਼' ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਹਨ। (ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਮਾਨਤਾ) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼, 1974. ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਦਾਰਥ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਹਨ।

(27) ਰਾਜ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਧਾਨ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਢੁਕਵੇਂ ਉਪਬੰਧ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਕਸਾਰ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਇਕਸਾਰ ਮਾਪਦੰਡ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਵੇਂ ਕੌਂਸਲਾਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੈਡੀਕਲ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਅਤੇ ਬੋਰਡਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰੇਗਾ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਵਾਂ ਕੌਂਸਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਜਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਡੂੰਘੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਸਬੰਧਤ ਕੌਂਸਲਾਂ ਲਈ ਕੰਮਕਾਜ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਇੱਕਸਾਰ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਅਤੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਡਾਕਟਰੀ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ, ਬੋਰਡਾਂ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ 'ਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਵੱਲ ਵਧੇਰੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ। ਰਾਜ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਨਿਰੀਖਣ ਅਤੇ ਕੰਮਕਾਜ, ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ-1 ਦੇ ਪੈਰਾ 2 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉਕਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦਾਖਲਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਇਮਤਿਹਾਨਾਂ ਦੇ ਆਯੋਜਨ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਚਿੰਤਤ ਹੈ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ.

(28) ਸਬੰਧਤ ਕੌਂਸਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਾਨਤਾ ਜਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕੇਂਦਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ। ਐਂਟਰੀ 66 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ-1 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਹ ਯੂਨੀਅਨ ਨੂੰ "ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ, ਖੋਜ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਲਮੇਲ ਅਤੇ ਮਿਆਰਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ" ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਰਾਜ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਸੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੂਚੀ-ਬੀਮਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ 25 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਇਸਦਾ ਮੂਲ ਜਾਂ ਸਪਰਿੰਗ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਨੂੰ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ, ਮੈਡੀਕਲ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਸਮੇਤ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ।

ਸੂਚੀ-1 ਦੇ 63, 64, 65 ਅਤੇ 66 ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਿਰਤ ਦੀ ਵੇਕੇਸ਼ਨਲ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿਖਲਾਈ। ਐਂਟਰੀ 26 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ, ਡਾਕਟਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪੇਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।

(29) ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦੇ ਕਾਰਜ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਧਾਨਕ ਸਮੀਕਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੋਮਿਓਪੈਥੀ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਤਾਲਮੇਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੁਝ ਖਾਸ ਯੋਜਨਾ ਜਾਂ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਠੋਸ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਪੈਟਰਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ।

(30) ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 254 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਘ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਸਰਵਉੱਚਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇ ਕੇ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹਨ। ਇਹ ਵਿਧਾਨਕ ਟਕਰਾਅ ਕੇਵਲ ਉਦੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੇਂਦਰੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਲਈ ਓਵਰ-ਲੈਪਿੰਗ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਉੱਚੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨੁਸਖੇ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਸ ਵੰਗ ਅਤੇ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਸੀਟਾਂ ਭਰੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ, ਰਾਜ ਸੰਘ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ *ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਅਧਿਆਫਨਨ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨਲ ਐਂਡ ਰਿਸਰਚ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਅਤੇ, ਹੋਰ*, (1) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(31) ਕੇਂਦਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਨਿਯਮਿਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਜਾਂ ਸੌਂਪਦਾ ਹੈ। ਕੇਂਦਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਂਸਲ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਮਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਹੋਮਿਓਪੈਥੀ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਆਪਕ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਨੁਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਐਕਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਧੇਰੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼, ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਦਾਇਰੇ ਦੀ ਹੈ।

(32) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 21-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਹੋਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਆਯੋਜਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਟੇਟ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 21(1) (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੌਂਸਲ ਕੋਲ ਹੈ। ਕੇਂਦਰੀ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ

ਕੌਸਲ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਲਾਹਕਾਰੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਸਮਝਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਡੀਕਲ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਜਾਂ ਬੋਰਡ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਡਾਕਟਰੀ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਹੈ π^* ਮੁਢਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਅਤੇ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਸਲ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਮਾਨਤਾ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਸੰਸਥਾ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਬੋਰਡ, ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਸਲ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਿਵਾਸ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਇਮਤਿਹਾਨ, ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ, ਅਤੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਨਿਰੀਖਣ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਟੇਟ ਕੌਸਲ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਸੀਮਤ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਾ ਤਾਂ ਸੰਘ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਸਲ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਸਲ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਲਾਹਕਾਰ ਵਜੋਂ ਲੈਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਵਿਚਾਰ ਅਜੈ ਕੁਮਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੋਰ, (2)। ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੋਸਟ-ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਸੀਟਾਂ ਦੇ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 15(4) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ, ਪਰ ਇੰਡੀਅਨ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਸਲ ਐਕਟ, 1956 ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਭਾਰਤੀ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਸਲ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਸੈਟ-ਅੱਪ ਵਰਤਮਾਨ ਕੇਸ ਦੇ ਸੈਟ-ਅੱਪ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ, ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ:-

“ਇਹ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕੋਰਸਾਂ ਅਤੇ ਅਧਿਐਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਅਤੇ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਸਿਖਲਾਈ, ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਮੈਡੀਕਲ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁਹਾਰਤ ਦੇ ਮਿਆਰਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਕੋਰਸ ਲਈ. ਦਰਅਸਲ, ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਨੂੰ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਜਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਵਿਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਜਾਂ ਪੋਸਟ-ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਮੈਡੀਕਲ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਨਿਯੰਤਰਣ, ਨਿਯੰਤ੍ਰਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਕੋਰਸਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇੰਡੀਅਨ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਸਲ ਦੀ 'ਮੈਡੀਕਲ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮਾਪਦੰਡ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ' ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਸਲਾਹਕਾਰੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਬੰਧਨ ਵਾਲੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ।

(33) ਥਰਪ੍ਰੈਜੈਟ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਸਲ ਦੋਵੇਂ

2. JT 1994 (2) SC GG2

ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ, ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਆਯੋਜਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਨਿਰੀਖਣ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਹੋਰ ਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਕੌਸਲਾਂ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਖੇਤਰ ਦੀ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀਮਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਘਾਟ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਪ੍ਰਤੀ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਬੇਪਰਵਾਹ ਵਾਲਾ ਰਵੱਈਆ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਕੌਸਲਾਂ ਦੇ ਸਟੈਂਡ ਵਿਚਕਾਰ ਟਾਲਣਯੋਗ ਟਕਰਾਅ ਨੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਭਵਿੱਖ ਨੂੰ ਸ਼ਰਮਸਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

(34) ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ 10 ਮਈ, 1996 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੈਟਰਲ ਕਾਉਂਸਿਲ ਦਾ ਸੋਟ ਥੀਕਸਟੈਂਡ, ਉਕਤ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਕੋਰਸ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ

ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਪੱਤਰ ਦੀ ਨੰਗੀ ਰੀਡਿੰਗ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਹੈ। ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਉਕਤ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਲਾਈਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋ ਸਾਲ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। 10 ਮਈ, 1996 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨਿਰੀਖਣ ਆਯਾਤ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਮਈ, 1996 ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਡਿਗਰੀ ਅਤੇ ਗ੍ਰੈਡਡ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸਾਂ ਨੂੰ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਾਲ 1996-97 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੋਰਸ ਜੋ ਜੁਲਾਈ, 1996 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੌਂਸਲ ਆਪਣੇ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਲਜ ਸੀ. ਕੋਰਸ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜਾਂ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੋਰਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਮੰਨ ਵੀ ਲਈਏ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੀ 1996-97 ਦੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਾਲ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾ ਤਾਂ ਸਟੇਟ ਕੌਂਸਲ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਕੋਈ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਤੋਰਦਿਆਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਆਗਿਆ ਦਾ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸਟੇਟ ਕੌਂਸਲ ਨੇ 10 ਮਈ, 1997 ਦੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਰਸ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਵੀ ਦਿੱਤੀ। ਕਾਲਜ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਅਤੇ ਬਰੋਸ਼ਰ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਇਹ ਨੋਟ ਰਾਜ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਭਾਵੇਂ ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਨੋਟ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਰਾਜ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਨੇ ਇੱਕ ਕਦਮ ਅੱਗੇ ਵਧ ਕੇ ਮਤਾ ਨੰਬਰ 32 ਪਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ. ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਉਕਤ ਮਤੇ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਤਾਇਆ, ਪਰ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਧਰਮ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾ ਦੇਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸੇ ਬਿਨਾਂ ਸਟੇਟ ਕੌਂਸਲ ਤੋਂ ਵੇਰਵੇ ਮੰਗੇ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਫੀਸਾਂ ਅਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ, ਕੋਰਸ ਲਈ ਚੁਣੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਵੀ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਕਾਲਜ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨੋਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੱਖਪਾਤ. ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੋਰਸ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਸਬੰਧੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਰਾਜ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਵੀ. ਉਸ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾ ਕੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਰੁਖ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(35) ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕਾਲਜ ਕੋਲ ਉਕਤ ਨੋਟ ਨੂੰ ਬਰੋਸ਼ਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵਾਜਬੀਅਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਨੋਟ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਵੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਉਕਤ ਨੋਟ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਕਾਲਜ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਕੋਰਸ ਵਿਚ ਦਾਖਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਫੀਸ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੈਂਟਰਲ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ ਬਾਰੇ ਕਾਲਜ ਦਾ ਨੈਤਿਕ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਸੀ। .

(36) ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਸਟੇਟ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਸਟੈਂਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬੁਨਿਆਦੀ ਕਮੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਡੀਐਚਐਮਐਸ ਤੋਂ ਬੀਐਚਐਮਐਸ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਡਿਗਰੀ ਜਾਂ ਗ੍ਰੈਡਡ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਜਾਂ ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਵਜੋਂ ਪੜ੍ਹੇ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਨਾ ਤਾਂ ਰਾਜ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਅਜਿਹੇ 1 ਕੋਰਸਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖਰੇ ਨਿਯਮ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਪੱਕੇ ਸਟੈਂਡ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਵੇਂ ਕੋਰਸ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਹਨ, ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਜਿਹੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੇ ਧਰਮ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ। ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਮੁਹਾਰਤ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਂਸਲ ਵਰਗੀ ਮਾਹਰ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਉਸਦੇ

ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਦੋਵਾਂ ਕੌਂਸਲਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਵਿਵਾਦ ਵੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਕੋਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਾਲਜ ਨੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰਾਨਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਰੋਸਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੋਟ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਕੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਾਲਜ ਕੋਲ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਵੀ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋ ਕੌਂਸਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਇਜਾਜ਼ਤਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜੁਲਾਈ, 1997 ਨੂੰ ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਕਾਲਜ ਦੁਆਰਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੇ ਧਰਮ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਨੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸੇ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਕਾਲਜ ਦੇ ਇਸ ਸਟੈਂਡ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਾਲਜ ਦੀ ਬਹੁਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਗਲਤੀ ਹੈ।

(37) ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪੱਖ ਕਾਫੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਾਂਝਾ ਹੈ ਕਿ ਨਹਿਰੂ ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਹਸਪਤਾਲ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਧਰਮ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੇ ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੋਰਸ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਖੁਦ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਧਰਮ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਾਲ 1982-83 ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਰਮ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸਟੈਂਡ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ, ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੇ ਧਰਮ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

(38) ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਹਿਰੂ ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਹਸਪਤਾਲ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਅਜਿਹੇ ਧਰਮ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੌਂਸਲਾਂ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖਾਸ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਡਿਪਲੋਮਾ ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਲਈ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਨੇ *ਡਾ: ਹਰੀ ਹਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ, ਐਮਐਲਐਨ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ, ਇਲਾਹਾਬਾਦ*, (3) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ।

(39) ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਵਾਦ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕਾਲਜ ਸਮੇਤ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਰੋਸਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨੋਟ ਦੇ ਪਾਬੰਦ ਹਨ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਵਾਦ ਵਕੀਲ ਨੇ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਹਨ: (ੳ) ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤ ਬਰੋਸਰ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ, (ਅ) ਬਰੋਸਰ ਦੇ ਇਜ਼ਤਿਹਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਾਲਜ ਸਮੇਤ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਇਸ ਨੂੰ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਅਤੇ (ੳ) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਘੋਸ਼ਣਾ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰੋਸਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ

(40) ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਨਿਪਟਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। *ਰਾਜ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਦਯਾਨੰਦ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ*, (4) ਅਤੇ *ਅਮਰਦੀਪ* ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ

ਸਿੰਘ ਸਹੋਤਾ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਆਦਿ (5) ਅਤੇ ਰਵਦੀਪ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (6) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ, ਸਾਰੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਬਰੋਸਰ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਪਾਬੰਦ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਖਲਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਰੋਸਰ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਖਵੀਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਨਮਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

(41) ਪਰ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਸਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਲਪਨਾ ਨਾਲ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਗਾਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਾਲ 1996-97 ਤੋਂ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੌਸਲਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। ਪਰਿਵਰਤਨ ਅਤੇ ਅਰੰਭ ਦੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਸਬਦ ਹਨ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ *ਹਰੀਸ਼ ਗੋਲ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬੋਰਡ* ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ *ਉਦਯੋਗਿਕ ਸਿਖਲਾਈ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ (7)*, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਕਾਦਮਿਕ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਹੀਂ ਨਿਭਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮਾਹਿਰ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉੱਚ ਕੋਰਸ ਲਈ.

(42) *ਨਹਿਰੂ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਫਾਰਮੇਸੀ ਐਂਡ ਟੈਕਨਾਲੋਜੀ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ* ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, (8) ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਰਾਜ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਮਾਨਤਾ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਕੋਰਸ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਮਿਆਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਫਾਰਮੇਸੀ ਕੌਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬੈਂਚ ਲਈ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਦਾਖਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦੇ ਹੋਏ, ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਬੀ.ਐਨ. ਕ੍ਰਿਪਾਲ (ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਵਜੋਂ) ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

“ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਫਾਰਮੇਸੀ ਕੌਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

5. (1993-2) PLR 212
6. 1985(1) ILR Pb. & Hr. 343
7. 1996 (1) SCT 455
8. 42 (1990) ਦਿੱਲੀ ਲਾਅ ਟਾਈਮਜ਼ 544

ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾ, ਅਤੇ ਮਾਨਤਾ ਜੋ ਉਸ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਕੋਰਸ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਮਿਆਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾ, ਅਰਥਾਤ, ਫਾਰਮੇਸੀ ਕੌਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਸਬੰਧਿਤ ਅਥਾਰਟੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਨਿਯਮਾਂ ਲਈ।”

(43) *ਦ ਕਾਉਂਸਿਲ ਆਫ ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਸਿਸਟਮ ਆਫ ਮੈਡੀਸਨ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸੁਚਿੰਤਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (9)* ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਭਾਰਤ ਦੀ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਕੌਸਲਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 9 ਤੋਂ 11 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ

ਕਰਨ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਸਾਲ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਵਿਚ ਇਕ ਸਾਲ ਦਾ ਅੰਤਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਕੋਰਸ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਟੇਟ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ:-

“ਸਾਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਸਿਸਟਮ ਆਫ ਮੈਡੀਸਨ ਦੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਇਕਵਿਟੀ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਉਮੀਦਵਾਰ, ਅੱਜ ਤੱਕ, ਸਾਰੇ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਪਾਸ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਸਿਸਟਮ ਆਫ ਮੈਡੀਸਨਜ਼ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਕੋਲ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਅੱਜ ਤੋਂ ਚਾਰ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਸਿਸਟਮ ਆਫ ਮੈਡੀਸਨ ਦੀ ਕੌਂਸਲ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਢੁਕਵਾਂ ਫੈਸਲਾ ਲਵੇਗੀ।

(44) ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਕੁਝ ਸੀਮਾਵਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226/227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਿਸਮ. ਇਕ ਹੋਰ ਉਚਿਤ ਨੁਕਤਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਕੌਂਸਲਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਐਕਟਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਤੰਤਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਝਾ ਖੇਤਰ ਹੈ, ਦੋਵੇਂ ਕੌਂਸਲਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਤਾਲਮੇਲ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਧਾਂਤ। ਇਹਨਾਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਜ

ਇਸ ਦੇ ਬਹੁਤ ਦੂਰਗਾਮੀ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਡਾਕਟਰੀ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਟੇਟ ਕੌਂਸਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਮਿਆਰ ਅਤੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਹੋਮਿਓਪੈਥੀ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਲਈ ਯੋਗ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨਗੇ। ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਬੇਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੀਮਤ ਤੱਕ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਾਰਜ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਕੌਂਸਲਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਨਤੀਜੇ ਆਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਕੌਂਸਲਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਕਾਰਜ, ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਆਪਕ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਰਾਜ ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਂਸਲਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਘੇਰਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਕਸੁਰਤਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਗੀਆਂ ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੰਧਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।

(45) ਐਸਟੇਪਲ ਦਾ ਨਿਯਮ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਜੇਕਰ ਨਿਯਮ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਲਜ ਦੁਆਰਾ ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਬਾਰੇ ਮਹਿਜ਼ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਰੋਸਰ ਵਿੱਚ ਇਸਤਿਹਾਰ। ਇੱਕ ਤੱਥ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਾਲਜ ਹੁਣ 22 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਰਾਜ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਹੇਠ ਇਸ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੋਰਸ ਦੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਵਿਵਾਦਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕੋਰਸਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਹਸਪਤਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(46) ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਂਸਲ ਨੇ 1 ਅਗਸਤ, 1994 ਦੀ ਨਿਰੀਖਣ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 10 ਮਈ, 1996 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। 1994 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਨਿਰੀਖਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਟੇਟ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਆਖਰੀ ਵਾਰ 27 ਜੂਨ, 1992 ਨੂੰ ਕਾਲਜ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ

ਤਰ੍ਹਾਂ, 1994 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੌਸਲ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਡਿਊਟੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਕੌਸਲ ਦਾ ਇਹ ਰਵੱਈਆ ਇਸ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਚੁੱਪ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ, ਫਿਰ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਕੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਾਲਜ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਕੈਰੀਅਰ 'ਤੇ ਮਾੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ, ਸਾਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਵਿਧਾਨਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਅਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੌਸਲਾਂ ਦੇ ਸਟੈਂਡ ਵਿਚਕਾਰ ਟਕਰਾਅ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਹੋਰ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਤਾ ਨੰਬਰ 32 ਨੂੰ ਸਟੇਟ ਕੌਸਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਸਲ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਅਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸਟੇਟ ਕੌਂਸਲ ਜਾਂ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਜਾਣੂ ਕਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 1994 ਦੀ ਨਿਰੀਖਣ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਸਟੇਟ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਹੈ।

(47) ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਵੱਲੋਂ 1997 ਦੇ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰ. 10255 ਵਿੱਚ ਰਵਨੀਤ ਕੌਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬੈਚ ਨੇ ਕਾਲਜ ਦੁਆਰਾ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਟੇਟ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਾ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ:-

“ਕਾਉਂਸਿਲ DHMS ਕੋਰਸ 1996-97 ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ/ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਲਜਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖੇਗੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ DHMS ਕੋਰਸ ਨੂੰ BHMS ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਕੋਰਸ, ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਕਾਉਂਸਿਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਾਲਜਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਮੰਗਣ ਦਿਓ, ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਨਾਲ 1996-97 ਦੇ DHMS ਕੋਰਸ ਦੇ ਹਰੇਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਪੁੱਛਣ ਦੇ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਆਪਣਾ ਵਿਕਲਪ ਦੇਣ ਲਈ ਕਹੋ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਾਧੂ ਫੀਸ ਆਦਿ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ DHMS ਕੋਰਸ ਨੂੰ BHMS ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਤੋਂ ਵਿਕਲਪਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੌਂਸਲ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਕਾਲਜਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੇ DHMS ਕੋਰਸ ਨੂੰ BHMS ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕੌਂਸਲ ਇਸ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇਗੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਪੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਹੇਠ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

(48) ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਕੋਲ ਭੇਜਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ:-

(a) ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬੈਚ ਰਵਨੀਤ ਕੌਰ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਦੂਜੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਸੁਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ।

ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਾਰਤ ਦੀ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਖ਼ਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਲਈ।

(b) 1997 ਦੇ CWP ਨੰਬਰ 10255 ਵਿੱਚ ਸੈਟਰਾ] ਹੋਮਿਓਪੈਥੀ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

• (ਸੀ.) ਰਵਨੀਤ ਕੌਰ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰ ਰਹੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਂਸਲ ਵੱਲੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸਟੈਂਡ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਅਤੇ ਸੁਣੀ ਗਈ ਹੈ।

(49) dwer advert> 1 ਬਾਹਰ ਖੁਦ ਦੀ ਚਰਚਾ1o ਰਾਹਤ ਦੇ ਸਵਾਲ, ਜਿਸ ਦੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਲਈ ਰਹੇ, ਅਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੁਝ ਆਮ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਇਸ ਉਮੀਦ ਨਾਲ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਕੌਂਸਲਾਂ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਸਲ ਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਤੱਤ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ

ਕਰਨਗੀਆਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤਾਂ ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਵਡੇਰੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣਾ ਕੋਰਸ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਮਿਓਪੈਥੀ ਡਾਕਟਰ ਬਣਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮੰਦਭਾਗੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ।

- (i) ਅਸੀਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹੋਮਿਓਪੈਥੀ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦਾਖਲੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਬੰਧਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।
- (ia) ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਂਸਲ ਅਤੇ ਰਾਜ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਨੂੰ ਅੱਜ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕਾਲਜ ਦੀ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੁਰੰਤ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀਆਂ/ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਰੀਖਣ ਰਿਪੋਰਟ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।
- (ii) ਅਜਿਹੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ 'ਤੇ ਦੋਵੇਂ ਕੌਂਸਲਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਿਰੀਖਣ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਘਾਟ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰ ਸਮਾਂ ਦੇਣ ਦੇ ਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨਗੀਆਂ। ਟੀਮਾਂ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੀਆਂ ਹਨ।
- (iii) ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਕੌਂਸਲ (ਜ) ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ

ਉਸ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ (ਜ) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਟੀਪੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕੁਝ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਮਹੀਨਾ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੌਂਸਲ. ਕਾਲਜ ਦੇ ਪੁਨਰ ਨਿਰੀਖਣ 'ਤੇ ਰਿਪੋਰਟ' 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ('ਕਾਊਂਸਲ) ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਢੁਕਵੇਂ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨਗੇ। ਕਾਲਜ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਗਲੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸੈਸ਼ਨ 1998-99 ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ।

ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਂਸਲਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਆਪਣੇ ਕਮਰਟੀਜ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਮੀਟਿੰਗ ਕਰਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਸਮਾਂ-ਸੂਚੀ ਤੈਅ ਕਰਨ। ਪੰਜਾਬ, ਹਰਿਆਣਾ ਅਤੇ ਯੂਟੀ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਲਜ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਕਾਲਜ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਅਸਥਾਈ

(vi) ਮਾਨਤਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਕੌਂਸਲਾਂ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਸਰਕਾਰਾਂ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਗੀਆਂ ਕਿ ਸਾਰੇ ਕਾਲਜਾਂ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸਥਾਈ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ/ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਦੇ ਆਯੋਜਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ, ਹਰਿਆਣਾ ਅਤੇ ਯੂਟੀ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕਾਲਜਾਂ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ।

ਕਾਲਜ ਦੇ ਕੋਰਸ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਥਾਈ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਕੌਂਸਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਕਦੇ ਵੀ ਸਬੰਧਤ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਮਿਓਪੈਥੀ ਕਾਲਜ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ, ਮਾਨਤਾ ਜਾਂ ਮਾਨਤਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕਾਲਜ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮਾਹਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਰਿਸ਼ਦ (ਕਾਂ) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਪਰਿਸ਼ਦ ਅਜਿਹੇ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗੀ ਅਤੇ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਹੋਮਿਓਪੈਥੀ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੌਂਸਲ (ਕਾਂ) ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਜਿੱਥੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਏਗੀ, ਉਥੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਸਬੰਧਤ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਤਾਲਮੇਲ ਕਰਕੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇਗੀ।

(v) ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰ ਰਹੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ, ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਕਾਲਜਾਂ, ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਜਾਂ ਬੋਰਡ ਨੂੰ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਭਵ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾਰੀ ਵਾਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(vii) ਕੌਂਸਲ ਉਕਤ ਕਾਲਜ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਦਾਖਲੇ ਦੇਣ ਤੋਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮਨਾਹੀ ਕਰੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਲੋੜੀਂਦਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚਾ ਮੁਹੱਈਆ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾ ਦਿੰਦਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਕੌਂਸਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਕਾਲਜਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਿਆਦ ਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਅਤੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(50) ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਕਿ ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਕੌਂਸਲਾਂ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚਾ ਅਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਹੂਲਤਾਂ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਕੌਂਸਲਾਂ ਫੌਰੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣਗੀਆਂ ਅਤੇ

ਅਜਿਹੇ ਕਾਲਜਾਂ/ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਵਧਣ-ਫੁੱਲਣ ਨੂੰ ਰੋਕਣਗੀਆਂ। ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕਾਲਜਾਂ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕੁਝ ਕਾਲਜਾਂ ਦਾ ਹੋਣਾ ਬਿਹਤਰ ਹੈ ਜੋ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਿਰਫ ਵਪਾਰਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਵਜੋਂ ਚਲਦੇ ਹਨ।

(51) ਉਸ ਰਾਹਤ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੇ ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦਾ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਅਧਿਐਨ ਇਸ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਗੇ।

(52) ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਮਾਹਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੌਂਸਲ ਧਰਮ ਪਰਿਵਰਤਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਪਰ ਜੇਕਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਨੇੜੇ-ਤੇੜੇ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਟੇਟ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਬਾਕੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਤਬਦੀਲੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵੀ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਾਲਜ ਕੋਲ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਦੁਕਵਾਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚਾ ਅਤੇ ਅਧਿਆਪਨ ਸਟਾਫ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਹੂਲਤਾਂ ਹਨ। ਕਾਲਜ ਨੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਾਲ 11)9 (5-97) ਲਈ ਕੋਈ ਦਾਖਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮਿਟ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਸਾਲ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਧਰਮ ਪਰਿਵਰਤਨ ਲਈ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(53) ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਇਹ ਉਮੀਦ ਗੈਰਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਜਿਸ ਨੂੰ "ਵਾਜਬ ਉਮੀਦ" ਦੇ ਨਿਪਟਾਏ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ-ਸਹੀ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਅਜੀਬ ਮੋਟੇਜ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੋਚਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਬਰਾਬਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਸੰਤੁਲਿਤ ਕਰਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਅਸੀਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਕੁਇਟੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ ਪਰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਕੁਇਟੀ ਵਿਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਬਲਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਕੁਇਟੀ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਨਿਬੇੜਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਇਕੁਇਟੀ ਕਦੇ ਵੀ ਝਗੜੇ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਿੱਥੇ ਇਕੁਇਟੀ ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਕੁਇਟੀ ਦੇ ਮੂਲ ਸਿਧਾਂਤ 'ਏਕੁਮ ਐਟ ਬੋਨਮ ਈਸਟ ਲੈਕਸ ਲੈਗਮ' ਤੋਂ ਸਹਾਇਤਾ ਲੈਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ।

(54) ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਭੰਬਲਭੂਸਾ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਉਲਝਣ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਕੈਰੀਅਰ ਲਈ ਗੰਭੀਰ ਪੱਖਪਾਤ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਉਲਝਣ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਅਤੇ 'ਡੀ ਫੈਕਟੋ' ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਮਨੁੱਖੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਉਲਝੇ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਹਫੜਾ-ਦਫੜੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਸਿਧਾਂਤ', ਜੋ ਕਿ ਲੋੜ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਗੋਕਰਾਜੂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਰੰਗਰਾਜੂ ਬਨਾਮ ਏਪੀ ਰਾਜ (10)। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਵੀ ਪੂਰਾ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੁਝ ਰਾਹਤ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਝ ਰਾਹਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜੋ ਬਕਾਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(55) ਐਸਟੋਪਲ ਦੀ ਮੰਗ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਕਿ ਇਹ ਇਕੁਇਟੀ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿਚ ਝੁਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਕੁਇਟੀ ਮੰਗਾਂ ਸੈਸਰਜ਼ ਮੋਤੀਲਾਲ ਪਦਮਪਤ ਸੂਗਰ ਮਿੱਲਜ਼ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਿਡ ਬਨਾਮ ਦ ਸਟਾਲ ਆਫ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ (11) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਕੁਇਟੀ ਨੂੰ ਝੁਕਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਜ਼, ਕਿਉਂਕਿ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦਾ ਕਰੀਅਰ ਦਾਅ 'ਤੇ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ

ਦਾਖਲਾ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਹੀ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਉੱਚ ਮਾਹਰ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦਾ ਵੀ ਸਨਮਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ, ਅਸੀਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਰੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਲਜ ਦੁਆਰਾ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਅਧਿਐਨ ਦੇ 1750 ਘੰਟੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ 1750 ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਪੂਰਾ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ 'ਤੇ ਬਿਤਾਇਆ ਗਿਆ ਸਮਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਇਮਤਿਹਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਾਲ ਲਈ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਏਗਾ। ਅਸੀਂ ਸਟੇਟ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ

10. AIR 10S 1 SC, 1172

11. ਏਆਈਆਰ 1979 ਐਸਸੀ 021

ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡਿੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਤਾਂ ਅਧਿਐਨ ਦੇ 1750 ਘੰਟਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਹੈ। ਕੌਂਸਲ ਅੱਜ ਤੋਂ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਲਵੇਗੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਬਾਰੇ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੂਚਿਤ ਕਰੇਗੀ।

(56) ਸਟੇਟ ਕੌਂਸਲ ਅਤੇ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਹਨਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਡਿਪਲੋਮਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨਾ ਲੈਣ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਉਹ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੌਂਸਲ ਅਤੇ ਕਾਲਜ (ਡਿਪਲੋਮਾ ਅਤੇ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਫੀਸਾਂ ਦੇ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ) ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਣਗੇ।

(57) ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਟੇਟ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਦੱਸੀ ਗਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਯੋਗ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਕਰਵਾਉਣ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਰੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨਾਲ ਉਹ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਦੂਜੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਦੇ ਰੈਗੂਲਰ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰੇਗਾ। ਉਹ ਆਪਣਾ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੂਰਾ ਕਰਨਗੇ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਹੋਣ।

(58) ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸੀ ਰਾਹਤ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਾਰੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਕੋ-ਇਕ ਸਹੀ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਤਿੰਨ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰੇਡ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਪਹਿਲਾ, ਇਸ ਨਾਲ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਕਸੂਰ ਨਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਦੋ ਸਾਲ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ; ਦੂਸਰਾ, ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਇਸ ਵਾਧੂ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰੇਡ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਲਈ 50,000 ਦੀ ਦਾਖਲਾ ਫੀਸ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣੀ ਪਵੇਗੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਖਰਚੇ ਅਤੇ, ਤੀਜਾ, ਇਹ ਕਾਲਜ, ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਕੌਂਸਲਾਂ ਦਾ ਸਾਂਝਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਕਿ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੋਰਸ ਬੰਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਹੋਮਿਓਪੈਥਿਕ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਜਾਣ। ਸੰਸਥਾਵਾਂ।

(59) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਰਾਹਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਵਾਧੂ ਖਰਚ ਕਰਨੇ ਪੈਣਗੇ। ਇਹ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਕਾਲਜ ਨੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਕੌਂਸਲਾਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਕੌਂਸਲਾਂ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ

ਸਬੰਧਤ ਐਕਟਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ। ਸਟੇਟ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਕੇ, ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮਾਸੂਮ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਕੈਰੀਅਰ 'ਤੇ ਮਾੜਾ ਅਸਰ ਪਿਆ। ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਤੋਂ ਇਹਨਾਂ ਕੌਂਸਲਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ, ਕਰਤੱਵਾਂ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਪੇਚੀਦਗੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਲਝਣਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਕੁਝ ਨਾ-ਸਰਗਰਮਤਾ ਕਾਰਨ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ-ਦੂਜੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਰੋਧੀ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਸਟੈਂਡ ਹੈ, ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਮਾੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪੈਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਸਰੋਜ ਰਾਣੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (12) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

“ਕਾਲਜ ਦਾ ਸਟੈਂਡ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਅਸਥਿਰ ਅਤੇ ਫਜ਼ੂਲ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਕਾਲਜ 2000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਸਾਰੀ ਫੀਸ ਵਾਪਸ ਕਰੇ। ਹਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 8,000 ਰੁਪਏ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਨਾਲ 15,000 ਭਾਵ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਰੇਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 23,000 ਅਜਿਹਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਦਾਖਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਕਾਲਜ ਦੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰੁਕਾਵਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ।

(60) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਭੰਬਲਭੂਸਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੌਸਲ, ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਕਾਲਜ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨ। ਕਾਲਜ ਕੋਲ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ/- ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੌਸਲਾਂ ਨੇ ਸਾਲ 1994 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਿਰੀਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਸਨ? ਕਾਲਜ ਦੇ ਇਸਤਿਹਾਰ ਅਤੇ ਬਰੋਸ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਗੁੰਮਰਾਹਕੁੰਨ ਨੋਟ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਕੌਸਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਹੈ: ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਤਾ ਨੰਬਰ 32 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੌਸਲਾਂ ਦਾ ਸਟੈਂਡ ਵਿਰੋਧੀ ਕਿਉਂ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਲ-ਮਿਲਾਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਕੌਸਲ ਕੋਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੁਝ ਸ਼ੱਕ ਹਨ ਜੋ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਸ ਦੁਬਿਧਾ ਅਤੇ ਅਸਥਿਰ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨ ਜੋ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹਨ। .

(61) (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਅਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ

12. 199 ਜੀ (3) SLR 257

ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਨਿਆਂਪੂਰਨ, ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ (ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਿਆਦ, 1750 ਘੰਟਿਆਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ) ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਕਾਲਜ, ਸਟੇਟ ਕੌਸਲ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਸਲ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿਣ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕ੍ਰਮਵਾਰ 40:30:30 ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ। ਰਾਜ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਕੌਸਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ, ਇਹਨਾਂ ਕੌਸਲਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ/ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਵਸੂਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਚਾਹੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਅਜਿਹੀ ਵਸੂਲੀ ਅੱਜ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਗਲਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਜਾਂਚ ਸਕੱਤਰ/ਐਡੀਲ ਦੇ ਰੈਂਕ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਬੰਧਤ ਸਰਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਕੱਤਰ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਕੌਸਲਾਂ ਰਾਜ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਹਨ।

(62) ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਵਾਧੂ ਮਿਆਦ ਲਈ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨਗੇ [ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪੇਸ਼ੇਵਰ 18 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਵਾਧੂ 1750 ਘੰਟੇ (ਜੋ ਕਿ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਨ) ਲਈ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਲ) ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੋਰਸ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੋ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ] ਅਤੇ ਉਹ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਇਸ ਵਾਧੂ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਦੇਣ ਯੋਗ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟਿਊਸ਼ਨ ਫੀਸ ਜਾਂ ਹੋਰ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਨਹਿਰਾ, ਸ਼੍ਰੀ ਚਤਰਥ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਕਿ 1997 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 10255 ਵਿੱਚ ਵਕੀਲ ਸਨ, ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਟਿੱਪਣੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਮਤਭੇਦ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੇਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮਾਨਯੋਗ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚਾਂ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

(63) ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਰਾਹਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇਰੀ ਦੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਗੇ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ